

[Christmas Møller.]

delig Stemning i Landet. Men, sagde det ærede Medlem, Valgloven skulde laves om, og det ærede Medlem havde jo sit Valglovsforslag fikst og færdigt. Vi skulde have Enkeltmandskredse, vi skulde have 80 Enkeltmandskredse og 40 Suppleringsmandater.

Det ærede Medlem Hr. Brorsen kan ikke være i Tvivl om, at Enkeltmandskredsenes Indførelse i Dag vilde, hvis der ikke skete voldsomme Omvæltninger, være den stærkeste Garanti for Socialdemokratiet, der overhovedet kunde skabes. Store voldsomme Omvæltninger kan vælte om baade under Forholdstalsmaaden og under Enkeltmandskredssystemet, naturligvis. Men naar det ærede Medlem siger 80 Enkeltmandskredse — jeg ser ganske bort fra, at det vilde være et Grundlovsbrud at indføre det ved Valgloven, men det generer aabenbart ikke det ærede Medlem, for han vil jo ikke have en Grundlovsendring —, vil jeg sige ham, at Enkeltmandskredssystemets Indførelse er den stærkeste Garanti, som der kan gives, for Socialdemokratiet, hvis der ikke sker voldsomme Forandringer, hvad jeg naturligvis haaber skal ske.

Der er navnlig Grund til at sige til det ærede Medlem Hr. Brorsen, at han maa ogsaa tænke paa det ærede Medlem Hr. Holstein, Hr. Siegfredsen og Hr. Valdemar Thomsen. Hvis vi i Vejle Amt havde haft Enkeltmandskredse ved de sidste Valg, vilde en Venstremand være blevet sikkert valgt, og den anden havde staaet lige paa Vippen. Det er et af de bedste Amter for Venstre. I Sønderjylland vilde lige akkurat Madsen-Mygdal være blevet valgt ved Enkeltmandskredsvalg, og han er jo gaaet sin Vej. I Viborg Amt er det jo naturligvis lidt bedre, der klarer det ærede Medlem Hr. Brorsen sig, og et Par enkelte andre klarer sig. Det ærede Medlem Hr. Nørskov ser forskrækket op, om der ikke ogsaa er Chancer for ham. Det er der i Sandhed, og saaledes er det ikke saa svært at gennemgaa det for de enkeltes Vedkommende. Men hvis et Parti deles, saaledes som vi har set det netop for Partiet Venstres Vedkommende, vilde altsaa med Enkeltmandskredse en saadan Deling kunne fuldkommen revolutionere Resultatet.

Jeg har naturligvis ikke alle de nuværende Tal i Hovedet, men kan nogenlunde sige, at for Det radikale Venstres Vedkommende vilde ved en saadan Valgmaade to Mand blive valgt, nemlig den nuværende Udenrigsminister og den nuværende Indenrigsminister, og vi havde Lov til at haabe paa, at den sidstnævnte dumpede

næste Gang. Men der vilde altsaa være blevet valgt to.

Af Det konservative Folkeparti vilde der blive valgt 3 eller 4 i Storkøbenhavn, i øvrigt uden for Gentoftekredsen ingen, hvis man skal gaa ud fra Stemmetallene fra sidste Valg.

Og jeg spørger da det ærede Medlem Hr. Brorsen: Har det noget med Demokrati at gøre? Har det noget med den almindelige, lige Valgret at gøre? Mener det ærede Medlem med andre Ord, at Systemet i England er demokratisk, hvor Arbejderpartiet — hvis jeg ikke husker fejl — fik 8 Millioner Stemmer over for 14 Millioner af de andre saadan omtrent rundt regnet, medens Partiets Mandatantal gik ned til 50—60, eller hvor meget det var?

Man kan have det Standpunkt, at man mener, at man vil have et eller andet System, som kan give, som man siger det, en stærk Regering, men det har ikke noget med Demokrati at gøre, det har ikke noget som helst med den lige, almindelige Valgret at gøre.

Medens jeg altsaa saaledes maa sige til den højtærede Regering, at de Forfatningstanker, som har været fremme fra konservativ Side, er ikke noget Tilbud og i Sandhed ikke noget Tilbud, som Regeringen skal agte stort paa, kan jeg ikke sige andet, end at den højtærede Regering har i Sandhed faaet et Tilbud ved den Udtalelse, der er kommet fra det ærede Medlem Hr. Brorsen. Det er et af de Tilbud, der kan vaske sig i hvert Fald for Statsministeren — for den højtærede Justitsminister og hans to Kolleger er det maaske mindre værdifuldt.

Jeg vender da tilbage til Spørgsmaalet om Statsfinanserne. Vi har med Hensyn til Statsfinanserne gennem en Aarrække haft en Diskussion navnlig mellem Venstres og de to nuværende Regeringspartiers Ordførere om, hvem der nu havde regeret statsfinansielt bedst. I meget stor Udstrækning har denne Diskussion været fort, og det ærede Medlem Hr. Hans Nielsen har ment, at det egentlig var lige saa godt at faa Højre med, og saa er han altsaa begyndt at granske gamle Statsregnskaber fra 1885 til 1894.

Jeg tror dog, at naar det ærede Medlem Hr. Hans Nielsen vil foretage en saadan Granskning, saa skal han gøre det lidt bedre og lidt fyldigere, end han gjorde det. Saa maa han for det første oplyse den høje Rigsdag om, at alle Paragrafferne, ogsaa Formueparagraffen, som dengang vistnok var § 27, gik ind i hele Statsregnskabet.